

Kyrkoblad

för
Falköpings Pastorat

Bön

*O du som Sion vårdar,
sänd över oss din Ande ned.
I dina helga gårdar
oss till din ankomst själv bered.
Giv nya sabbatsstunder
till vila för vår själ,
gör nya nådestunder,
befria syndens träl.
Lös varje bunden tunga,
och helga så din brud,
att vigt hon får sjunga
ditt lov, o Frälsare och Gud.*

Sv. ps. 27:3   Paul Nilsson.

NYTT KYRKOÅR

»Se, din konung kommer till dig.» När detta kyrkoblad når församlingsborna i Falköpings pastorat, står advent för dörren. Advent är som en förstuga till julen. Den är fylld av en förunderlig och ljuvlig förväntan. I kyrkan skall vi under det kommande kyrkoåret uppleva dess heliga rytm. Söndag efter söndag skall vi stanna inför ordet, som möter oss de texter, som är förelagda som grundval för predikan. Kanske en och annan gör samma reflexion som den kände danske prästmannen och förkunnaren Olfert Richard gjorde, när han tänkte på den långa raden av söndagar och texterna, som han så många gånger predikat över:

»Och jag såg en syn, och se, en lång allé av femtiotvå kala träd stod framför mig. Och jag förstod, att det var det nya kyrkoåret med sina femtiotvå söndagsevangelier. Och jag tänkte: hur i all världen skall det komma blad och frukter på dessa nakna träd och växa predikningar av de texter, som man har slitit på i många hundra år?

Och jag såg, och se, någon som såg ut som en konung, red stilla framåt vägen. Och var gång han red förbi ett av de kala träden, lövades det och stod i den friskaste sommargrönska. Och jag förstod, att han som drog framåt kyrkoårets väg och gjorde vårens under de gamla evangelieträden, var *den levande Kristus*.

Det är i förvissningen om att det är *den levande Kristus*, som skall komma till oss som vi firar gudstjänst. Det är inte fråga om en serie sammanträden. Gudstjänsten vill vara ett möte mellan Gud och människan. Hurudana gudstjänsterna komma att bli, beror av med vilket sinne vi kommer. Det viktigaste är att vi kommer med bön i våra hjärtan. Herre Jesus, kom till oss och tag din boning hos oss!

Frågan aktualiseras genom en i dagarna avlämnad utredning beträffande förhållandet mellan kyrka och stat. För många är det frågan om ett rent formellt förhållande, till intet förpliktande. Men för många är det något mycket mer. Förrättningskyrkligheten hånas ibland. Docent Berndt Gustavsson i religions-sociologiska institutet varnar för att bedöma den för hårt. Människor kan inte alltid klagöra, varför de håller fast vid kyrkan. Det är frågan om irationella ting. Men för många står medlemskapet medvetet som en förmån och förpliktelse. Vi vill här ge några medlemmar i våra församlingar tillfälle att säga något om vad kyrkotillhörigheten innebär för dem.

Körskoleförståndare ÅKE HASSEL:

Vad det innebär att vara medlem i Svenska Kyrkan.

Ett medlemskap innebär aktivitet eller passivitet, förmåner och ansvar.

För mig har det inte varit ett val mellan det ena eller det andra, det har liksom gått i arv att tillhöra Sv. Kyrkan, ett arv som jag tacksamt tagit emot och sökt och söker att förvalta så att det ska gå vidare till nya släkten, genom andaktsstunder i hem och söndagsskola. Till förmånerna hör inte bara dop och konfirmation, vigsel och jordfästning, allt i kyrkans hägn. För mig är upplevelsen av högmässan en av de största förmånerna. Vart jag kommer i vårt land, liksom på många andra ställen i världen firas denna sköna gudstjänst efter samma ordning, vilket gör att man känner sig hemma. Varför upplever jag då detta som en förmån? Som bilist vet jag värdet av service, tillgång till service, bli betjänad, även på söndag, helgdag. Jag kommer till kyrkan, öppen, varm på vintern, sval om sommaren. Antingen den är stor eller liten är den som regel mycket vacker i stil och utsmyckning, symboler. Detta allt, ger mig en upplevelse, som är så värdefull i vår stressade tid, samtidigt som det stämmer till andakt. Att sedan delta i högmässans dramatiska skeende, där t.o.m. årstidernas växlingar avspeglas, särskilt i psalmerna är inspirerande. Jag tänker bl.a. på Kolmodins: »Den blomstertid nu kommer...», Wirséns: »En vänlig grönskas rika dräkt har smyckat dal och ängar...» och Boye: »Fram skrider året i sin gång, nu den gulna lund och lid...». Men det är inte bara årstiderna utan fastmer kyrkoårets växlingar

som kommer fram i psalmernas innehåll. Att med barnen få sjunga »När vintermörkret kring oss står, då gryr på nytt vårt kyrkoår», det är högtid, Adventets mäktiga »Bereden väg för Herren» eller Julens: »Var hälsad sköna morgonstund» eller passionstidens mollbetonade Paul Nilssonpsalm: »Se vi gå upp till Jerusalem» för att senare brusa ut i den jublande »Vad ljus över griften, han lever o fröjd». Att få uppleva detta i gemenskap med andra, ordet, bönen och nattvarden är för mig en förmån, som ger rika tillfällen till verkliga högtidsstunder. — Men detta är inte allt, som »ges» i Sv. Kyrkan. Jag tänker på konserter av framstående musiker, då kyrkorummets fina akustik och skönhet givit mitt öra och öga bestående intryck. Men det är inte bara i själva kyrkan jag känner gemenskap utan också i församlingen, bland arbetet i söndagsskolan och kyrkokören, de områden där jag tar aktiv del i ansvaret såsom medlem i Sv. Kyrkan. »Rummet som nämns med Herrens namn, böra vi älska och ära. Såsom för själen ljuvlig hamn, ja såsom hemmet det kära. Härliga ting ta talats där, Himmelens rike är oss när, Då i dess portar vi tråda. Dit ha med far och mor vi gått, Där lyfta barnbön vingen, Där ha för Herren Gud vi stått, samman vid altarringen. Där var vår första nattvardsgång, Där ha vid jul och påsk vår sång, Med våra fäder sig enat.»

Laboratorieassistent

KERSTIN GUSTAVSSON:

En värld hård och kall. Ja, det är den bistra verkligheten vi lever i idag. Vågar vi se verkligt realistiskt på den tillvaro

na och säger: »Det angår inte mig vad som händer där borta i fjärran länder». Men det är just vad det gör. Som medborgare i Kristi kyrka på jorden bär vi, du och jag, ansvar för vad som händer i hela världen, som Gud skapat åt människorna. Vi har fått uppdraget att föra ut budskapet till alla. Budskapet som talar om Jesus Kristus, som världens Herre och Frälsare.

Att orka leva vidare i det katastrofläge, vi redan hamnat i beträffande världssituationen med dess kolossala skillnad mellan fattig — rik. Klyftan som bara växer utan att vi reagerar nämnvärt. Sträcker du och jag ut en hjälpande hand åt vår broder som behöver den. Kristus vill att vi skall göra det. Vi kristna som talar så mycket om kärlek, delande och utgivande för Kristi skull. Det får inte bara bli tomma ord, utan orden måste följas av handling. Vi står alla under Kristi kors i en sargad, sårad och sönderslagen värld. Kristi kors som innebär tre saker: en dom över världen och oss, som talar så mycket om kärlek men älskar så lite. Till detta kommer försoningen, förlåtelsens kors, dit vi varje dag får komma och bekänna vår synd och få den förlåten. Men det är inte slut där. Alltsammans blir meningsfyllt t. o. m. vårt lidande, då Kristus genom sitt lidande och död besegrade mörkrets makter. Vissheten om att vi går mot en tid med en ny himmel och en ny jord, där rättfärdighet bor, gör att jag som kristen med hoppets låga tänd kan gå framtiden till mötes. Jag behöver inte säga som andra vill: Stoppa världen jag vill hoppa av. Det är till sist inte på mig det beror utan på Kristus.

1:e skötare BERIT NYSTRÖM:

Medlemskapet i Svenska kyrkan kanske till en stor del beror på tradition. Det är dock en tradition som för mig successivt växt sig fast till ett behov.

Förmånerna med medlemskapet är många.

Jag går till kyrkan där jag finner den ro och helgd jag så högt värdesätter. Jag blir ej störd av annan påverkan än den som den rena gudstjänsten ger. Jag får

ser mig ha behov av att bryta den. Dopet, en av de stora gåvor kyrkan förmedlar, ger mig som förälder stora förpliktelser. Många gånger kanske man tar för lätt på dessa, och samvetet tynger en. Hur skönt känns det då inte, då man på varje årsdag av dopet får ett dopminne från kyrkan. En påminnelse om att man inte är ställd ensam om att ge den undervisning och fostran till kristet liv, som ju är en del av dopets förpliktelser, utan där finns kyrkan som inte har glömt sin del i ansvaret. Barnen får gå i söndagsskola och delta i den ungdomsverksamhet, som kyrkan bedriver.

Lektor SIGVARD PLITH:

»Jag är varken en bibelkristen eller kyrkokristen, ehuru jag kan finna uppbyggelse i både bibel och kyrka — korteligen jag är en kristen på egen hand.» Den religiösa individualism, som skalden E. G. Geijer i ovanstående ord ger uttryck åt, är en icke ovanlig inställning som striden mot såväl Skriften, Bekännelsen och erfarenheten. Mitt dop och kristnatro och därmed medlemskap i Kyrkan innebär raka motsatsen till all »på-egen-hand-kristendom».

Min tro på Gud Fader allsmäktig är tillika en tro på Guds kärleks uppenbarelse i Jesus Kristus. Men det är också en tro på att vad Gud *en gång* lät ske, *nu* och *här* får en fortsättning i Kyrkan genom ordet och sakramenten.

Liksom korsets armar pekar både uppåt och utåt har jag i mitt dop, genom vilket jag inlemmats i Kyrkan, blivit insatt i en dubbel gemenskap — uppåt och utåt. Uppåt — jag har fått fri tillgång till Guds rika gåva, barnaskap och syndaförlåtelse, »Kyrkans sanna skatt, evangeliet om Guds härlighet och nåd». Allt detta får jag del av i gudstjänst och nattvardsfirande, Kyrkans yppersta gemenskapsform. Utåt — genom dopet är jag sammanlänkad med mina medmänniskor. Något av allt det jag fått mottaga såsom döpt och kyrkomedlem skulle jag låta gå vidare till min nästa i hem, församling, arbete — ja utan några gränser. Såsom kyrkomedlem kan jag alltså inte bara passivt mot-

kans arbete, att iora evangelium ut till människorna, inte genom min själviska bekvämlighet hindras. Kyrkan behöver i dag många frivilliga krafter i sitt arbete. Mitt medlemskap i Kyrkan innebär att jag tar ansvar för detta arbete och på någon punkt gör sin insats.

Konstnär WALTER ÖSTBERG:

Ja, jag tror på en helig allmänlig kyrka som ett levande och nödvändigt medium emellan Gud och församlingens enskilda människa. Även prästen, i dennes egenskap av Ordets förkunnare och kulthandlingarnas ledare, tycks mig, i sin kyrkliga funktion vara helig. (Fastän medmänsklig tolerans kanske rimligen drar gränsen för denna helgelse där vederbörandes privatliv tar vid; eftersom ju alla — således även prästen — bör åtnjuta personlig integritet.)

Egentligen borde det inte behövas någon motivering till varför man går i kyrkan, deltar i gudstjänstlivet, framför sin tros- och syndabekännelse, får absolution och sjunger HERRENS lov och pris. Där motivation är av nöden, syns mig Mästaren själv ge det bästa svaret när Han, vid tolv års ålder, återfinns i templet och bemöter sin oroliga moders förebråelser med: »*Vissten I då icke att jag bör vara där min Fader bor?*»

Det ges stunder i livet — kanske i de flesta människors liv — då kyrkan är ensam om att kunna erbjuda verklig hjälp och stöd. Då, om inte förr, har många av oss anledning till att ödmjukt tacka vår himmelske Fader för att det finns en institution, som förmår hålla Ordet levande i ens hjärta. Det är ofta den enda räddningen för olyckliga människor. »Saliga äro de som sörja...» Underliga ord, förunderliga ord.

Och så H.H.N., HERRENS Heliga Nattvard, ja. Hur länge skulle det inte dröja, vilken fasa och sorg måste inte först drabba mig och de mina, innan vi till sist fattade och tacksamt anammade denna mysteriösa rit. I religiösa sammanhang känns det oändligt befriande att få göra avkall på sin intellektuella självhävdelse. Det känns gott att

rar sig för oss enaldiga. Till exempel detta, att helt reservationslöst och med självklar naivitet kunna tro, att altarringens andra — för det jordiska ögat osynliga — halva cirkelbåge når in i Guds rike så att vi, de knäböjande nattvardsgästerna vid kyrkans konkreta altarringshälft, när vi undfår vår del i sakramentet i realiteten deltar i en himmelsk måltid med de saliga, det är i sanning den remarkablaste händelsen i jordemänniskans liv. Ja, ett mirakel som bara framträder allt underbarare och sällsammare, desto mer det belyses av den eviga Sanningens Ande.

För den kristne bekännaren är det emellertid inte nog med söndagarnas högmässor, han/hon måste även i vardagslag få känna kontakten med sin himmelske Fader. Men till och med då, när man »går in i sin kammare» och stänger dörren om sin bön, kan man ha stöd och hjälp av kyrkan. För vår del brukar vi öppna ett fönster, så våra öron kan nås av kyrkklockornas bjudande klanger vid morgon-, afton- och helgmålsringningarna. För oss känns det därvid, som om vårt gemensamma »Fader vår» på ett mer signifikativt sätt bärs ut i etern, mjukt vilande på den vigda malmens mäktiga tonvägor.

Naivt tänkt? Javisst, men: »Saliga äro de enaldiga», förvisso.

Saxat ur Svensk Kyrkotidning:

»Vårt största problem i dag är inte att få gatfolket in i kyrkan men att få kyrkofolket ut på gatan. Den personliga evangeliseringen är den säkraste vägen att lösa många av våra problem. Men för att en församling skall göra detta måste den i gudstjänsten hämta den kraft som ger visdom, mod och kärlek...»

Gösta Engwall

Syster Karin lamnar torsamlingen

Hon gör det med ålderns rätt. Hon gör det efter ett väl förrättat värv. I kyrkböckerna står det, att hon inflyttade till Falköpings församling 17 oktober 1949. Hon har alltså nu varit här gott och väl 18 år. Det har varit år fyllda av verksamhet. Om kyrkan ibland kan beskyllas för passivitet, så inte kan någon säga det om henne. Hon har varit i ständig rörelse. Hon har inte varit så lätt att få tag i. Man har fått passa mottagningstiden väldigt noga. För hemma har hon inte varit långa stunder. Men ute på staden har alla sett henne i diakonissdräkten, cyklande eller bilande, i ur och i skur. Har man frågat konfirmanderna om de vet, hur en diakonissa ser ut, har de inte svävat på målet. Och ändå har det hon gjort inte *synts* så mycket. Det har varit en gärning i det fördolda. Den har utförts vid de många sjukbäddarna, hos långliggarna, de ensamma och glömda. Det har kunnat röra sig om en mångårig daglig passning av en sängliggande. — När med åren själva sjukvården minskat, har syster Karin fått inrikta sig på ett område, som alltid legat henne om hjärtat: organiserandet av hembesökstjänsten. Hon var ivrig att vi skulle komma igång med besöken hos de döpta barnens föräldrar. Hon har under de sex år, vi hållit på, först registret och organiserat det hela. Hon har samlat ett arbetslag, som besöker de omkring 800 hemmen varje år med en hälsning på barnens dopdag. — Hon har även burit da-

gens tunga och hetta för julfemman, liksom för distributionen av församlingsbladet. — Från början hade hon hand om en söndagsskolklass, och det har hon fortsatt med. Juniorerna ledde hon under många år. Syföreningarna har fått besök av henne och kören har hon inte försummat. Hon var även en av initiativtagarna till middagsbönerna, som hon även ledde omväxlande med andra lekmän och präster. — I allt har hon under möda och vaka bevarat ett gott humör och ett vänligt ansikte mot alla.

Ingen behöver tveka om var hon funnit sin styrka. I gudstjänstlivet, vid nattvardsbordet har hon funnit källsprängen, där hon hämtat det friska vattnet. Däri har hon visat sig vara ett exempel för andra. Säkert skulle hon om allt sitt arbete säga: jag har bara gjort min enkla plikt. Har något gott blivit gjort: Gud allena äran.

Vi tackar henne för hennes gärning ibland oss. Hennes gestalt kommer att saknas, när hon nu drar sig tillbaka till sitt hem där uppe i Botkyrka. Vi önskar henne allt gott för de dagar av vila och vederkvickelse, som väntar, och Guds välsignelse.

Hon slutar anställningen 31/12.

När Frälsningsarméns grundläggare, general W. Booth, en gång var i audiens hos Englands konung, sade han: »Somliga människors passion är pengar, andras konst och musik eller vetenskap. Min passion Ers Majestät är — *människor*».

En sådan passion tändes blott av levande tro på Gud.

När kyrkoadjunkt Göran Lewin tillträdde sin tjänst här i Falköping på hösten 1933 hade vi haft rätt täta byten på befattningen. Vi uttalade då den förhoppningen, att han skulle stanna så länge att vi hann ordentligt bekanta oss med honom. — Nu har emellertid tiden kommit för uppbrott för honom också, och vi vill lyckönska honom till befordran, när han nu går att rykta sitt värv som komminister i Götene pastorat i Kinne kontrakt. — Tiden har gått fort tycker nog båda han och vi. Men tiden har räckt till för att vi skall ha lärt känna honom som en god arbe-

är ensam om det. Vi tänker också på Din maka Margareta, som var en god kraft i söndagsskolan. Hon blir inte lätt att ersätta. Tack för tiden ni verkat här. Och Gud välsigne er i er nya gärning.

★

Mycket, ja säkert det mesta av det som en präst har att utföra, består i att så ut Guds Ord, från predikstol eller i konfirmandsal. Där får varje präst uppleva: En sår, en annan får skörda frukten av arbetet. Så fick också jag gå in i beredda gärningar.

Så är det i hög grad för en kyrkoadjunkt, som ju endast brukar stanna en kortare tid på en plats. Så var det också för mig under de föra år, som jag haft förmånen att tjänstgöra i Falköping.

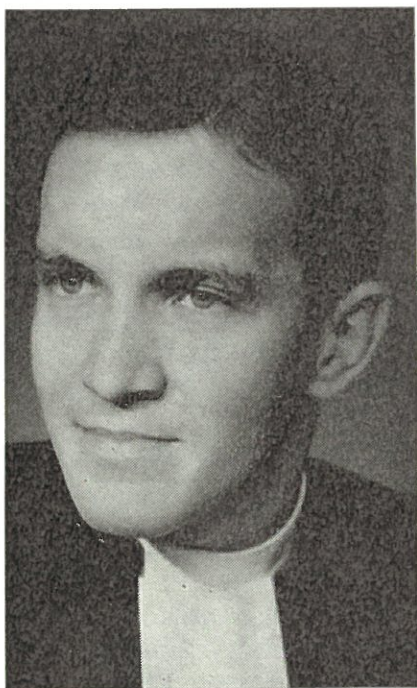
Med tacksamhet och glädje minns jag gemenskapen med den äldre generationen, inte minst med flera emeriti-präster. — De löftesrika kontakterna med unga människor i olika grupper gav mycket.

Skulle jag önska Falköping något, så vore det att de många grupperna, yngre och äldre, inom församlingarna inte tröttnar i sin strävan att nå utanför sig själva. Det är endast ungdom som kan vinna ungdom. Kyrkobröder och syföreningar växer sig starka, genom att vinna nya medlemmar bland sådana, som tillhör den ålderskategorien. För alla gäller det, antingen man räknar sig till det »anonyma» kyrkfolket eller till någon kyrklig förening, att söka sig till högmässan, och ta emot det som Gud vill ge den enskilde kristne, och att föra gåvan vidare till dem som ännu inte har upptäckt Kyrkans rikedom.

Tack allesammans för den gångna tiden.»

Med tillönskan om allt gott för dagar som stunda.

Göran Lewin.

tare och »samarbetare». Pastor Lewin har varit »distriktspräst» för fredriksbergsområdet och tagit livligt del i planerna för den blivande kyrkan där uppe. Han har varit kontaktpästen för ungdomarna i församlingen och varit deras kaplan. De kommer att sakna honom. — Uppslutningen vid avskeds-samkvämet gav belägg för att de inte

Gudstjänster i Falköpings pastorat

Advent 1967—Trettondedagen 1968

Datum	Sön- o. helgd.	S:t Olof	Mösseberg	Fredr.	Las.	Falb.	Frigg.	Torbj.	Luttra
Dec. 2	Lördag	L 18 n							
3	1 i Advent	J 9.30 F M 11	E 9.30 L 11.30	—	Kör	L n	L 14	E 11	J 11
10	2 i Advent	J 11 18 RB	M 11 N	H 11	J	H	L 11 F L 19 V	L 14 F	9.30 N
17	3 i Advent	J 11 N 19 K	M 16 F S 18 D	—	—	Y	M 11 N	Y 11 N	H 11
24	4 i Advent	L 11 J 17	M 17	—	A	M 14	J 14	L 14	A 11
25	Juldagen	A 5.30 M 7 J 11	J 7 M 11	—	—	L	A 7	L 7	Ö 7
26	Annandag Jul	Ö 11	M 11	—	Ö	—	A 11	—	—
31	Sönd. e. Jul	M 11 A 17	J 20	—	J	L	L 19.30	A 19.30	M 19.30
Jan. 1	Nyårsdagen	L 11	A 11	—	—	L	J 14	J 11	A 14
6	Trett.-d. Jul	J 11	M 11	A 11	J	A	L 11	L 14	M 14
7	1 e. Trett.-d.	M 11 N	L 11	J 17	—	L n	A 14	A 11	J 11

Julafton hålles därjämte julbön
Mössebergs sanatorium L 17,
Katarinagården L 15,
Ambjörnsgården J 15,
Ranliden M 15.
Gudstjänsterna å Lasarettet hålles kl.
15 och å Falbygdens sjukhus kl. 9.30.

A = kyrkoadjunkten
B = gudstjänst för döva
E = kantor Erland Larsson
F = familjegudstjänst
H = prosten Harry Johnson
J = kyrkoherde Johansson
K = konsert
L = komminister Luttermark
M = komminister Möne
N = högmässa med Nattvard
n = natvardsgudstjänst
RB = Rädda Barnens ljusmässa
S = kyrkoherde Svenaeus
V = vespergudstjänst
Y = prosten Y. Karlsson
Ö = kandidat Öhgren

Prenumeration å kyrkliga tidningar

kan ske på följande sätt:

å KYRKA OCH FOLK samt UTBLICK (Missionstidningen) hos kyrkoherde Rudolf Johansson;

VÅR KYRKA hos fru Märta Tellvik, Sigfridsg. 12, tel. 105 41 samt komm. Gordon Möne;

KYRKVÄGEN hos kamrer Ragnar Johansson, Vasagatan 7, telefon 108 14.

Prästerna kan förmedla prenumerationen.

Kyrkoherde Rudolf Johansson, Prästgårdsgatan 5. Tel. 100 03

Komminister Gordon Möne, Mössebergsgatan 9. Tel. 105 15

Komminister Stig Luttermark, Torbjörntorps prästgård. Tel. 311 27

Kyrkoadjunktjänsten vakant t. o. m. 17/12. Därefter v. kyrkoadj. Gert Alnegren, Dotorpsg. 48. Tel. 153 76
Vid önskan om enskilt samtal med präst: skriv eller ring vederbörande för överenskommelse av tid.
Vid långvarig sjukdom: meddela gärna någon präst detta för erhållande av besök.

Musikdirektör Jens Bartler, Odengatan 23. Tel. 110 34

Kantor Karl Gustafsson, Bergsängsv. 5. Tel. 129 75

Kantor Karin Andersson, S:t Sigfrids-gat. 55 (för Friggeråker). Tel. 110 36

Organist Ingemar Henningsson, Berzelii-gatan 32 (för Luttra)

Kantor Ingemar Wahlberg, Torbjörntorps skola. Tel. 310 51

Ungdomssekreterare Gunilla Persson, Kungsg. 45. (Floby). Tel. 148 91 (Bost. 414 34). Exp.-tid: måndag—fredag (utom torsdag) 9—12

Församlingsdiakonissan Karin Karlström, Sverkersgatan 3. Tel. 108 13. Träffas säkrast månd.—fred. kl. 13—14 (slutar befattningen 31/12 1967)

Kyrkoväktare Sigvard Gabrielsson, Scheélegatan 32. Tel. 105 06 i Församlingshemmet. (Bostaden 152 78)

Kyrkoväktare Sten Mårtensson, Danska vägen 115 (för Mössebergs kyrka). Tel. 107 12

Kyrkovärd Herbert Friggeråker, Friggeråker. Tel. 101 11

Kyrkväktare Edor Hermansson, Luttra. Tel. 340 41

Kyrkogårdsförman Ragnar Högberg, Sigurd Kochs gata 20. Träffas varje vardag 10—11 å kapellet, Nya kyrkogården. Tel. 138 06.

Kyrkkamrer Carl Olof Södergren. Tjänsterum i Församlingshemmet. Tel. 100 06.

Pastorsexpeditionerna för Falköpings stads- och landsförsamlingar, Friggeråker och Luttra, Warenbergsgatan 5. Tel. 110 06. Öppen månd.—fred. kl. 10.30—12. Dessutom torsdagar 17.30—19. Helgdagsaftnar ingen exp. För Torbjörntorps församling i Torbjörntorps prästgård. Varje fredag 10—12. Tel. 311 27

Till pastorsexpeditionerna anmälas inom 14 dagar alla flyttningar inom och utom församlingen. Barns namn meddelas senast inom sex månader (helst tidigare).

Adventssöndagen

utdelas till alla kyrkbesökare en sparbössa avsedd för

Svenska kyrkans mission

Den skall användas fram till Trettondedagen, kyrkans första stora offerdag för missionen under kyrkoåret. Då bäres den fram vid gudstjänsterna i pastoratets alla kyrkor. — Det är ett tillfälle att lindra nöden i världen och tjäna Kristus i hans bröder.